

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
na dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razen ne-
delj in praznikov ob 4. uri
popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri
dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne
sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uva-
žujejo.

NARODNI

DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogorske dežele:
celoletno K 25.—
polletno K 12.50
četrtletno K 6.80
mesečno K 2.10
Za Nemčijo:
celoletno K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za oglase (inserate) se
plačuje od četrstopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna št. stane 10 h.

Štev. 187.

Telefonska številka 65.

Celje, v sredo, dne 18. avgusta 1909.

Čekovni račun 48.817.

Leto I.

Ob 40letnici državnega ljudskošolskega zakona.

(Govor g. dr. Ljudevita Pivka na XXI. glavni
skupščini „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih
učiteljskih društev“ v Mariboru 16. avg. 1909.)

Ob 40letnici državnega ljudsko-
šolskega zakona se spominjamo razmer,
iz katerih je vzniklo sedanje avstrijsko
ljudsko šolstvo. spominjamo se mož, ki
so nam izvojevali in branili državni
ljudskošolski zakon, a tudi tistih, ka-
terim je bil ta zakon neljub. Ob tem
jubileju pa se oziramo tudi v prihod-
njost, ki pripravlja ljudskemu šolstvu
še jasnejše dni.

Po dogodkih leta 1866. se je mo-
ralo v Avstriji marsikaj spremeniti.
Nevolje je bilo preveč, ker so državo
še vedno bolele solferinske rane, ko
nas je zadel novi ndarec pri Kraljevem
gradu. Zdaj ni bilo več kraja, kjer bi
se ne bilo žalovalo za kakim življenjem,
žrtvijo takratne naše diplomacije. Toda
žalost se ni priplazila samo v meščan-
ske, kmetske in delavske hiše, tudi na
preplašenem obrazu marsikaterega vi-
šjega gospoda si čital nemo vprašanje,
kaj bo sedaj, kaj se zgodi sedaj! Po
dunajskih palačah je strašila zopet po-
šast revolucije, podobna oni, ki je pre-
vrgla leta 1848. kneza Metternicha in
njegov stari avstrijski sistem.

In glejte, kmalu nato se je poda-
rilo narodom, po čemer so hrepeneli
desetletja in desetletja. Grudna leta
1867. smo dobili ustavo in v njej pod-
lago vsega tega, kar je potrebno v
modernem državnem življenju.

Veselje se je razlegalo po Avstriji.
Dobili smo ustavo, ki v tej prvotni
obliki ni mogla okameneti, ampak ki
se je morala po svoji naravi razvijati
in izpopolnjevati.

Blagodejni vpliv ustave se je po-
kazal kmalu v stremeljenju po osvobo-

ditvi in zboljšanju našega ljudskega
šolstva, ki je bilo v tej dobi resnično
slabo v primeri s šolstvom ostalih kul-
turnih držav. Sedaj se je že čutila
silna potreba, da se podpravi šolstvo
tudi pri nas, da postane iz cerkvene
zadeve (ecclesiasticum) državna po-
svetna zadeva (politicum). Saj se je
vedelo, da je bil svetovni pregovor iz
leta 1866. precej opravičen, ki je trdil,
da je ljudskošolski učitelj najboljši
general, isti pregovor, ki se je iznova
potrdil po 40 letih za ruskojaponske
vojske.

Odveč bi bilo na tem mestu na-
vajati vse posamezne hibe in slabosti
avstrijskega ljudskega šolstva v dobi
izza leta 1855., ko se je sklenil kon-
kordat med državo in cerkvijo, po ka-
terem si je osvojila cerkev poleg drugih
pravic v državi tudi nadzorstvo nad
šolstvom. Kar vas je starejših, moji
dragi prijatelji, vsaj krog 50 let starih,
veste sami, kakšna je bila ljudska šola
v dobi konkordata. Spomnite se tistih
mladinskih šolskih let in nam pripo-
vednite, kako ste obiskovali šolo, kdo
vas je poučeval, česa ste se učili in
kako! Po edinem principu učenja na
pamet ste se učili poleg veronauka še
nekoliko čitanja, nekaj pisanja in ra-
čunanja in to je bilo vse. O realijah,
o zgodovini, zemljepisju, prirodoslovju
in sploh o predmetih, ki bi bili lahko
razširili duševno obzorje mladine, ni
bilo v tisti šoli niti sleda. Nekateri
odstavki takratnih šolskih naredb pra-
vijo celo odkrito, da ljudska šola nima
namena skrbeti za to, da se povzdigne
duševno stanje ljudstva, ampak narobe,
duševni napredek je treba ovirati, ker
bi drugače ljudstvo lahko postajalo
nezadovoljno in nesrečno. Mislečih in
izobraženih milijonov ljudstva takrat
niso mogli rabiti, rabili so le „pridne,
dobre ljudi“, t.j. (po takratnem razume-
vanju) ljudi, katerim je vse po volji

in ki ne morejo postati nikdar nad-
ležni.)

Nekoliko srednjeveškega aristo-
kratskega značaja si je ohranila še
tista šola, ker je dajala zadostne iz-
obrazbe le otrokom izbranih višjih
stanov, množici nizkega ljudstva pa ne.
Taka šola, ki skrbi samo za nekatere
izbrane otroke, je razredna šola in po
današnjih pojmih velik socialni zločin.

Tudi v narodnem oziru je bila
konkordatska šola vredna obsodbe, ker
je zanemarjala nadarjenost narodnega
naraščaja in se ni brigala za velikan-
ske duševne zaklade, ki leže globoko
v narodu pokopani in neporabljeni,
dokler tava ljudstvo po temi neved-
nosti. Ista šola je tudi precej zakrivila,
da se avstrijski narodi v gospodarskem
oziru niso mogli razvijati in da so po
naravnih zakonih morale priti nad dr-
žavo raznovrstne katastrofe.

Učiteljstvo je imelo v konkordatski
dobi tri nadzornike, poleg škofa in de-
kana še domačega duhovnika. Domači
župnik je skrbno pazil, katere časnike
in knjige čita učitelj, če sploh kaj čita,
s kom občuje, o čem se razgovarja z
ljudmi, kako živi doma, ali se posti itd.
Kar je povedal župnik o domačem učiteljevem življenju, se je seveda nvaževalo pri kvalifikaciji, kadar se je oglašil za kako mesto. Ob nastavljanju se je zahtevalo, da je bil prosilec dober pevec in da je znal igrati vse običajne cerkvene melodije, da je bil torej zmožen cerkveniške in orgljarske službe. Med prosilci z isto kvalifikacijo se je dajala prednost dobremu — tenoristu (§ 211.)

Glede takratne učiteljske izobrazbe je bilo odrejeno, da učitelj nima več vedeti nego to, kar se vbija otrokom v glave. Tej zahtevi se je lahko ugodilo, saj je bilo gotovo zelo malo učiteljev, ki so prišli s to določbo navskriž vsled svojega preobilnega znanja

in svoje pregloboke izobrazbe. Le po-
mislimo, kdo so bili po veliki večini
takratni učitelji — rokodelci, obrtniški
pomočniki, cerkovniki in da so v marsi-
katerem manjšem mestu bili veseli in
celo ponosni, če jim je poučeval mla-
dino kak doslužen korporal. O po-
prečnem duševnem stanju učiteljstva
nas poučuje dovolj razvoj učiteljskih
izobraževališč. Po Felbigerjevi reformi
dobi Marije Terezije je imel učiteljski
kandidat dovršiti po ljudski
šoli še trimesečni, pozneje šestmesečni
tečaj, v katerem si je izpopolnil svoje
znanje v pisanju, čitanju in računanju
v toliko, da je lahko poučeval na tri-
vialki. Šele po letu 1849. se je ta tečaj
nekoliko raztegnil, in sicer najprej na
eno leto, pozneje na dve leti. Državni
ljudskošolski zakon je končno izpo-
polnil učiteljsko izobrazbo in ustvaril
učiteljska s 4 letniki, za katere se je
izdal leta 1874. posebni organizacijski
statut.

Ko se je vložil v državnem zboru
prvi predlog na osvoboditev in ločitev
šolstva od cerkve, je zapihljala sveža
sapa med naprednimi krogi, drugod pa
je nastal krik in vrišč. Avstrijski škofje
so izrazili v svojem protestu bojazen,
da bo nesrečna mladina zgubljena, da
se bo bujno razvijalo razbojništvo, po-
žiganje, ubijanje, zakonska nezvestoba,
da bo vse podivjalo, ako se sprejme
tak zakon, ki bi vzel cerkvi nadzorstvo
nad šolstvom. Dne 27. aprila 1869. se
je sprejel v eni seji za poltretjo nro
brez vsake debate državni ljudsko-
šolski zakon, s katerim je proglasila
država, da gre nadzorstvo in vodstvo
vsega šolstva njej sami. Cerkvi se je
pustil pouk verouka, na ostale pred-
mete pa se ji ni pustilo vpliva.

Ponosno stajbo so nam zgradili
naši predniki leta 1869., toda vpra-
šajmo se, ali smo si ohranili, kar smo
podedovali po očetih? Priznajmo si,

LISTEK.

Poroka.

J. S. Machar. Iz stare proze. — Iz češčine
poslovenil T. L.

Novoporočenca sta prišla s celim
sprevodom iz cerkve.

Salon, kjer se je svatovalo, je bil
primeren ogromnemu imetju veletržca
Rozvode, očeta nevestinega. Zlatobar-
vane stene so bile tapetovane s temno-
zelenimi listi. Na zidu je viselo krasno
se sveteče zrcalo in nekoliko podob z
umetniško izrezljanimi okvirji. Te po-
dobe je kupil veletržec na razstavah,
ne morda radi umetniškega smisla,
ampak ker zahteva bonton tako okrasje
v salonu. Tudi strop je bil umetniško
delo. Bil je vzbočen, poln reliefov in
ornamentov, ki so se prepletali v fan-
tastično krasni zmesi. V sredi je visel
žareč se mnogoogelni svetilnik. Vse
pohištvo je bilo umetno izdelano iz
mahagonijevega lesa. Vaze, kupice, por-
celanove podobice na omarah, rjava
svilnata zagrinjala v oknih in vse

ostalo je bilo temu krasu primerno.
Bil je to, kratko rečeno, salon bogate
rodovine, kjer se kupčijo najdražje in
najkrasnejši predmeti, kamor ne smejo
stopiti otroci, da bi ničesar ne razbili,
pomazali, kamor se vodi le najbolj
častne obiske, salon, ki tudi glavi ro-
dovine ni vselej pristopen. — pre-
krasna nepotrebnost, ena izmed stvari,
s katero posnemajo bogate rodovine
plemstvo.

Bilo je približno tri, ko se je za-
čela gostija. Okoli mize je sedelo kakih
dvajset oseb. Mlada žena je odložila
belo atlasove obleko in sedela v okusni
domači toaleti. Bila je to krasno dekle
kostanjevih las in rujavkaste italijan-
ske polti. Iz temnih njenih oči je zrla
danes obupna resignacija. Na vpra-
šanja in šale navzočih odpovedovala
je kratko sečno, tupatam s prisiljenim
usmevom. Bele roke je sklenila v nav-
ročje. Žalostna žrtev konvencionalnega
zakona.

Poleg nje je sedel na desni strani
ženin. Moderni trap, s koketno poče-
sanimi lasmi, skrbno urejenimi brki in
drznimi očmi, človek, ki je zapravlil

svoje življenje na promenadah, v ka-
varnah, vinarnah, elegantnih gostilnah,
orgijah in sportih, ki jih je rodil konec
minulega stoletja.

Na levi strani mlade žene je sedel
družnik, mlad pravnik z velikimi mod-
rimi, odkritosrčnimi očmi, a neuglajene-
nega vedenja. Na svatbo in k pojedini
je prišel le na čudno željo nevestino,
ki si ga je izbrala za družbo. Govo-
rilo se je, da je najboljši prijatelj dru-
gega študenta, katerega je baje strastno
ljubila gospodična Rozvodova.

Gospod Rozvoda je vsled zadovolj-
nosti, da je hči privolila v zakon s
človekom, ki ga ji je sam izbral in ki
ga ni skoro niti poznala, rad izpolnil
to hčerino željo in povabil neuglajene-
ga študenta za družnika.

Gospod Rozvoda je žarel sreče in
ponosa. Zopet se je izpolnil jeden sen
njegovega življenja. Zdaj je združen
vsled ženitve svoje hčere z rodbino,
katere ni samo cenil, ampak h kateri
se je oziral s spoštovanjem in občudo-
vanjem. Sedel je poleg očeta svojega
zeta, stikala sta si zaupno roke, šepetala in se smejala, a se takoj na to

vtopila v važne kupčijske pogovore
Kadar je govoril na glas, govoril je
aforistično — dokaz vznešene razpo-
loženosti in duševnega ponosa.

Mati mlade žene je sedela ravno
tako poleg matere svojega zeta. Če-
prav sta razpravljali o najnavadnejših
stvareh, govorili sta nepretrgoma.
Gospa Rozvodova je videla svojo mi-
nulost... Ah, da, ravno tako se je
godilo z njo pred petindvajsetimi leti.
Ni se omožila... prodali so jo!...
Tako, kakor njeno hčer danes... Bra-
nila se je takrat svoji ženitvi, branila
sedaj ženitvi svoje hčere — obakrat
zaman. Bila le takrat stroj v očetovi
roki — bila je sedaj sužnja svojega
moža... Ljubila je svojo hčer, živela
samo za njo... in videla sedaj celo
njeno otožno bodočnost ob strani ne-
ljubljenega moža... videla jo v svoji
preteklosti... Ta svatba se ji je zdela
kakor rekvijem srečnega mladega živ-
ljenja njene hčere... Najrajše bi bila
umrla.

Ostali povabljeni so bili znanci
starišev ženinovih in nevestinih. Znan-
cev novoporočencev tam ni bilo. Važni

da si državnega ljudskošolskega zakona nismo izpopolnili, niti tako ohranili, kakršnega smo sprejeli, ker nismo bili na straži, ko je prišel sovražnik šole in delal marljivo po dnevu in po noči, da bi izpodkopal temelje glavnim stebrom državnega ljudskošolskega zakona.

V bojno vrsto proti državnemu ljudskošolskemu zakonu so stopili razni principijski politični nasprotniki zlasti bogatejši posestniški stanovi. — Marsikateri bogataš je vedel, da ima dobiček od tega, če ostane ljudstvo še nadalje neizobraženo in nevedno, češ, jaz sem izobražen in prosvetljen dovolj, imam svoje dobro prepričanje o zemlji in nebesih, toda čemu je ljudstvu tega vsega treba! To je ono stališče, moji dragi prijatelji, ki nam je vzelo in odtujilo množico ljudstva in v katerem tiči glavni greh naših izobraženih prednikov in vrstnikov. Kdor ima oči, da gleda, bi vsaj dandanes že lahko videl, da je narod močan samo takrat, kadar hodi njegova inteligenca roka v roki z ljudstvom in vsemi stanovi strmeč za skupnim ciljem, ki je blagor splošne omike, svobode in napredka.

Politična kronika.

a Seja parlamentarne komisije „Slov. jednote“ Včeraj dopoldne je imela parl. komisija „Slov. jedn.“ sejo, katere so se udeležili tudi češki radikali. Na seji so bili navzoči: češki minister-rojak dr. Žaček ter poslanci Udržal, dr. Ploj, dr. Luginja, dr. Šusteršič, dr. Hljbivickij, Staněk, Davidjak, dr. Masaryk, dr. Pacak, dr. Baxa, Šilinger, dr. Korošec, dr. Hruban, Šramek, Mastalka, dr. Myslivec, Slama in Horsky. Po dvehurnem posvetovanju se je parlamentarna komisija zedinila za tole resolucijo: 1. „Slovanska jednota“ vztraja na svojem stališču, naperjenem proti sedanji Bienerthovi vladi; 2. sklepe o svoji nadaljni taktiki bo „Slovanska jednota“ šele storila, ko se skliče zopet državni zbor; 3. „Slovanska jednota“ se udeleži posvetovanja, ki ga je sklical predsednik poljskega kluba dr. Głębinski; 4. „Slovanska jednota“ zahteva, naj se dá deželnim zborom dovolj časa za jesensko zasedanje in 5. na predlog Choca obsoja „Slovanska jednota“ najostreje preganjanje Slovanov v raznih avstrijskih pokrajinah ter poziva vlado, naj z vso odločnostjo štiti slovansko prebivalstvo pred napadi s strani Nemcev. Vse točke so bile soglasno sprejete razen točke 3. proti kateri so gla-

sovali češki radikali. Popoldne so se vršila pogajanja z rusinskimi poslanci Romančukom in dr. Lewickim glede vstopa Rusinov v „Slov. jednoto“. Kakor poročajo današnji jutranji listi, so se ta pogajanja v toliko neugodno končala, da ne vstopijo Rusini v „Slov. jednoto“, temveč se bodo ž njo samo od slučaja do slučaja v taktičnem postopanju zjediniili.

a Akcija prof. Glombinjskega. Konec obstrukcije v državnem zboru? Včerajšnja konferenca klubovih načelnikov, ki je trajala čez tri ure, se ni končala s popolnim neuspehom. Rezultat kateri je sicer pri naših avstrijskih razmerah dvomljive vrednosti, je, da se je pooblastilo predsedstvo poljskega kela, da se pogaja z vlado in, strankami glede delovanja zbornice in da naj ob primeren času zopet skliče konferenco klubovih načelnikov. — Konferenca je bila proglašena za zaupno. Izdan je bil komunike, v katerem ste za nas predvsem zanimivi izjavi češk. drž. posl. Udržala (predsednika „Slov. jednote“) in dr. Šusteršiča. Udržal je izjavil v imenu „Slov. jednote“, da so Slovani principijsko pripravljeni se zavzeti za ohranitev delazmožnosti v parlamentu in da se tudi udeležijo tozadevne akcije. „Slov. jednota“ pa si hoče svoje nadaljno taktično postopanje napram vladi ohraniti za čas po sklicanju parlamenta in ga po tem urediti, je-li vlada uveljavljavi princip narodne enakopravnosti ali ne. Sanacijo parlamenta se mora iskati v pravičnem ravnanju z vsemi narodi in strankami. Dr. Šusteršič je izjavil, da je obstrukcija dosegla svoj cilj (!) in da ni več nobenih obstrukcijskih taktičnih temveč le opozicijskih stranke v „Slovanski jednoti“. — Slišati je tudi že posamezne glasove o tem izidu konference. Posl. dr. Steinwender se je izrazil v „N. W. Tagbl.“, da se obstrukcionist. stranke niso izrazile niti za obstrukcijo niti za nadaljevanje iste; „proglasile so se za opozicijske stranke z drugimi strankami Sl. jedn. vred in je njih postopanje odvisno od političn. položaja v jeseni. Tako so si to razlagale stranke v večini in tudi izrekle željo, da bi imela državna zbornica kratko zasedanje pred deželnimi zbori, v katerem bi se rešil finančni načrt. Steinwender je mnenja, da bo moral stopiti § 14 na plan, ako se to ne zgodi. Poljaki so zelo zadovoljni

s tem rezultatom posvetovanja. Drž. posl. Stwiertnija, popredsednik poljskega Kola, je dejal, da ima utis, da obstrukcija ne bode več oživila. Vse stranke želijo, da se skliče državni zbor že meseca oktobra. V takem slučaju se preloži zasedanje deželnih zborov na jesen, ker ti itak ne morejo poprej s pridom zborovati, dokler se ne uzakoni finančni načrt, ki hoče vsaj deloma pomagati deželam o njihovem žalostnem finančnem položaju.

Drobne politične novice.

Vojno sodišče v Barceloni še zmiraj zaseda in sodi. Obsojencev je doslej že okrog 100. Mnogi uporniki so bili obsojeni na dosmrtno ječo. Na smrt pa še ni bil nikdo obsojen.

Kritični položaj v Perziji. Položaj v Perziji je še zmiraj zelo kritičen. Še zmiraj se branijo zlasti pokrajine okrog Širasa, da bi priznale vlado novega režima.

Boj pri Mellili 16. avg. so napadli Kabyli na 3 različnih mestih španske postojanke. Baje so se zelo ojačili. O izidu bojov ni ničesar znane. — Iz Madrida poročajo 17. avg. da so Kabyli ujeli celo špansko patroljo pod vodstvom jednega častnika, katera jim je pa pozneje na zvit način ušla in se vrnila v španski tabor z važnimi novicami o kabylskih postojankah. — Mavri so napadli jedno špansko kolono ob izmenjavanju straž, a so se morali z velikimi zgubami umakniti.

a Srbski prestolonaslednik na Nemškem. Iz Belgrada poročajo, da bo nadaljeval prestolonaslednik Aleksanjer svoje študije v — Nemčiji.

a V portugalskem parlamentu pričnejo v prih. dnevih z razpravo o dolgovih kraljeve rodbine, ki znašajo nad 20 milijonov kron.

a Krečansko vprašanje Obrambne velesile nameravajo znova skupne korake pri visoki porti v kretskih zadevah. — Grški poslanik je že ustmeno odgovoril na drugo turško noto ministrsk. predsedniku Hilmi-paši, kateri je bil z odgovorom zadovoljen. — Turško vojno brodovje je odplulo na otok Karpatos bl. Krete.

Dnevna kronika.

v „Deutsches Haus“ v Sarajevu „Nemško društvo za Bosno in Hercegovino“ je razposlalo na vse nemške liste oklice, v katerih berači za prispevke za gradnjo „Nemškega doma“

v Sarajevu. Tamošnji klerikalni „Hrv. Dnevnik“ pa inserira Šidmarkino banko!

v Bolgarska socijalna demokracija je imela te dni svoj 16. redni zbor, na katerem je bilo zastopanih 54 organizacij. Politično organiziranih članov šteje stranka 2427, med njimi 876 obrtniških, 167 poljedelskih, 139 tovarniških delavcev, 285 trgovskih uslužbencev, 774 učiteljev in uradnikov ter 196 članov svobodnih poklicev. Zadnje leto je stranka priredila 1290 organizacijskih in agitacijskih ter 615 javnih političnih shodov. Pri volitvah je dobila stranka v šestih krajih 4410 glasov. Zadrage ki pripadajo stranki, štejejo 2960 članov in so imele 700.000 frankov prometa. Močno razvita je strankina literatura; knjigarna stranke je imela zadnje leto 124.092 frankov prometa in 16.443 frankov dobička. Glavno glasilo stranke je „Rabotničeskij Vjestnik“, mesečno izhaja znanstveni list „Novo Vreme“. Letošnje majske slavnosti se je udeležilo 7000 delavcev.

v Gajeve slavnosti v Krapini. K našemu včerajšnjemu poročilu še pripomnimo, da so pri slavnostni akademiji poleg že imenovanih govorili tudi: Rus Volodimirov, Bolgar prof. Bobčev, za „Matico Dalmatinsko“ don Ivanišević, v imenu istrskih Hrvatov prof. Spinčić. Nato je položil ljubljanski župan v spremstvu Slovencev venec na vznožje Gajevega spomenika. — Na slavnost je prišlo do 150 brzojavnih pozdravov z vseh strani slovenskega sveta. Med njimi je najzanimivejši oni od Polita Desančiča, tovariša pokojnega dr. Gaja in njegovega osebnega prijatelja, ki se v duhu pridružuje slavju naglašujoč, da v slogi Hrvatov in Srbov vidi oživotvorjenje Gajevih idej in idejalov. — „Hrvatska“ pa h koncu svojega poročila trpko biča nekatere okoliščnosti, ki so spremljale to slavnost: 1. par dni pred slavnostjo je mestni zastop krapinski imenoval Rauchovega podžupana Beloševića za častnega občana; 2. tudi pri banketu je sodeloval ta Belošević; vsled tega se je odstranil ruski general Volodimirov, češ da ni mesta zanj, kjer so tirani; Stjepanu Radiću se ni dala beseda pri banketu. 3. Srbov se ni pojavilo. 4. Ni bilo poleg hrvatske nobene druge slovanske zastave izobešene. — To so jako žalostni pojavi!

v V Zagrebu se bodo vršile z začetku septembra občinske volitve. Izvoliti se na novo polovica mestnega zastopa, 25 zastopnikov. Ranch pridno napeljava vodo na svoj mlin.

v Kongres čebelarjev iz Hrvatske in Slavonije se vrši 30. tm. v Rumi. Obenem je čebelarska razstava.

Štajerske novice.

v Cesarjev rojstni dan. Danes je stopil naš cesar Franc Jožef v 80. leto svojega življenja. Po dolgoletni stari navadi bode prebil naš sivi vladar ta dan v svojem priljubljenem kopališču

trgovci, kateri nimajo smisla za nič drugega, kot za to, kako se more z užitkom realizovati denar, ki nimajo nobenega čustva, nobenih globokejših zahtev duševnih in česar tudi v bližnjih ne iščejo, močje, ki imajo velike potrebe, tolste roke, razumne, trezne oči, kateri govorijo le o kupčijah, samo izjemoma o politiki.

Nekoliko gospá, soprog teh trgovcev, se je zabavalo živo o nečem; ob takih možeh zgube i žene vsako globokeje čustvo in vse mileje dušne lastnosti, znajo pa govoriti z največjim zanimanjem o vsaki gluposti.

Bogata jedila so krožila po mizi. Gostija se je odlikovala z resničnim kneževskim krasom.

Neprestano se je nalivalo dragoceno vino, slišali se glasovi in napitnice, pri katerih so zveneli tanki kozarci, podobni nežnemu cvetu lilijinemu.

Možem se je razpalil obraz, glasovi so doneli mogočno, kričalo se je skoro.

Gospem so se bliskale oči, postale so živjše, in njih govor je bil vedno hitrejši. Večkrat so se zasmejale brez vzroka glasno in bučno.

Mlada žena, katera ni skoro nič jedla in pila, se je sklonila v tem kriku k družniku.

„Jan“, je zašepetala, „kako se mi vse to gnjusi!... Bog, o Bog! glava me boli in zdi se mi, kakor da bi se hotela razleteti.“

In še tišje je vprašala, govoreč siloma in zastonj zakrivajoč bolest, besedo za besedo: „A kaj... kaj dela... on? Kje ste... ga videli?“

„Milostljiva gospa —“

„Ne imenujte me tako, Jan, za božjo voljo“, ga je vstavila.

„Videl sem ga v cerkvi“, je pripovedoval družnik tiho, „stal je za stebrom in gledal na vas z umrlimi očmi... sedaj sedi znabiti doma, gleda kam na strop ali blodi po ulicah, ali — Bog ve...“

„Jaz ga nisem videla v cerkvi... imela sem oči kakor zastrte“, je zašepetala mlada žena.

Družnik je molčal.

„Bog, o Bog“, je zašepetala bolestno, „kako se konča to?... Ne najde se usmiljene roke, ki bi me rešila tega groznega življenja.“

„Poglejte na gospo mater, živi z

vašim očetom že petindvajset let!“ jo je tolažil družnik.

„Uboga mama!“ je vzdihnila mlada žena.

„Spomnite se, kaj pravi Murger: Ljubezen je odrekanje in zatajevanje.“

„Slaba tolažba“, je vzdihnila, „ali pravzaprav ta citat ne spada sem. — Sicer pa je napisal ravno ta avtor: Ljubezen je egoizem srca...“

Umolknila je in prešla z belo roko čez oči.

V tem trenutku je pravil oče, hoteč da bi ga dobro slišali, glasno in mogočno:

„Najnesrečnejši zakoni, gospe in gospodi, so zakoni iz ljubezni. Taki ljudje se predobro poznajo, misli, čuti in vtiski jim niso tajni, kadar pa preide doba ljubimkovanja, ne ostane ničesar, kar bi ju vezalo. O ljubezni mi ne govorite. Ljubezen je glupost mladih pregorelih src, ki ubeži nekaj tednov po poroki — in zapušča ali dolgčas ali disharmonijo. Drugače je, če se združita dva človeka, ki se ne poznata. Šele po svatbi proučuje eden drugega — in ta študij je višek razkošnosti. Vem iz lastne skušnje. Sča-

som se privadita drug drugemu in postaneta nerazločljiva. Ena duša sta, ena misel, eden dih. Jaz živim s svojo soprogo že petindvajset let, in živim zadovoljno. Ali samo zatagadelj, ker se nisva poznala pred poroko. In hči moja bode tudi srečna...“

In medtem, ko je ta oče in soprog razpravljaj o svojih teorijah, se je ozrla njegova soproga na hčer s pogledom, polnim same bolesti.

Ta je ujela pogled in otožno pokimala z glavo.

Vzdihnila je in uprla svoje temne oči z izrazom obupne resignacije na nasprotno steno prekrasnega salona.

„— naj živita novoporočenca!“ je končal oče.

Mehanično je vzela kupico in trčila z vsemi. Hotela je piti... ali takoj jo je postavila zopet na mizo. Vino ji je dišalo odporno.

V tem trenutku se je spomnila na Kristusa na križu, ko so mu podali gobo z vinom in jesihom.

Zatrepetala je in vzdihnila.

Krog nje se je govorilo dalje...

Išli na Zg. Štajerskem v krogu svojih otrok in vnukov. Vsi narodi mnogojezične naše države se ga bodo danes spominjali v večjih ali manjših slavnostih in od vseh strani se mu bodo sporočali dokazi ljubezni in spoštovanja. Saj v tem smo si vsi avstrijski narodi jedini in jedini tudi v prepričanju, da smo se v dolgi dobi vlade našega cesarja razvili na vseh poljih gospodarstva, politike, kulture. Navzlic vsem težkim uram in bojem, katere imamo Slovenci pretrpeti, se vendar pridružujemo z veseljem milijonom avstr. narodov, milijonom hvaležnih in veselih src ter kličemo svojemu vladarju: Bog ga ohrani in obrani še dolgo njegovim zvestim narodom!

v Cesarjev rojstni dan v Celju. Na glazijo so imeli danes vojaki tukajšnje posadke in pa celjski veteranci slovesno službo božjo. — Za uradništvo, korporacije in drugo občinstvo je celebriral v farni cerkvi slovesno mašo inful. prošt g. Ogradi. Udeležba je bila zelo velika. — Na javnih poslopjih vise zastave; na nemški dekliski ljudski šoli so danes izzivalno razobesili frankfurtarico. Ali se ne bi mestnemu uradu namignilo, da ne gre na cesarjev rojstni dan razobesiti izdajalske frankfurtarice?

d Afera Hens Woschnagg (Vošnjak)-Aistrich — sramota spodnještajerskega „nemštva“. Završalo je letos spomladi po nemških gajih, ko je priobčil „Narodni Dnevnik“ za Hansa Woschnagga malo častno novico, da je bil nekdanj Slovenec in celo član narodne slov. armade, sokol. Hudo je to zbadlo vse prave Nemce in mešč. učitelj Aistrich je hotel kot števeni kandidat zbrati te pristno nemške glasove. Prišlo je do znanega spora, v katerem je moral slednjič Woschnagg Aistricha tožiti. In sedaj se v sodni dvorani pere umazano nemško perilo. Dokazalo se je, da so celjski renegati bili pripravljeni Woschnagga voliti in poslati v deželni zbor kot reprezentanta in zaupnika spodnještaj. nemštva v kljub temu, da je bil sokol. Evidentni dokaz, da naši renegati ne poznajo prav nobene narodne časti, tistega, kar je pravemu Slovincu ali Nemcu sveta stvar, temveč da so le pustili špekulantje z nemštvom in tistimi tisočaki, ki jih dajejo Nemci za „narodno“, torej idealno stvar iz cele Avstrije. Ne gre se tu toliko za osebo Hansa Woschnagga, ki je samo tipičen reprezentant spodnještajerskega nemštva in mora sedaj svoj mandat plačati z mučno in neprijetno preiskavo, kedaj je prebiral belo-modro-rdeče narodno prepričanje s frankfurtskimi barvami. Nam se zdi celo opravičeno njegovo ogorčenje, zakaj se je to prav njemu zgodilo in ne Ambrožičem, Javornikom, Jesenkom ter tisočem drugim? Je to povračilo usode za Šostanj! Stvar še sicer danes ni končana, a pomenja velikanski škandal za spodnještajersko renegatstvo.

o Stara ljubezen ne rjavi. V času, ko je „Slovenec“ na vse kriptje branil državnozb. obstrukcijo klerikalnih poslancev in v pripravo k event. bodočim državnozborskim volitvam pridno blatil Hribarja in Ploja, je toliko zašel v obsovaženo narodnjaštvo, da je celo parkrat lopnil po svojih nemških bratih, krščanskih socijalcih. Ti so bili tudi toliko brezobzirni, da se niso prav nič ozirali na politično strankarske razmere svojih slovensko-klerikalnih zaveznikov temveč so (v lastnem interesu seveda) obsojali obstrukcijo. Sledilo je medsebojno izmenjavanje različnih ljubeznivosti z Dunaja in Gradca ter Ljubljane. „Slovenec“ je slednjič uvidel, da dr. Šusteršiču ne bi cvetle iz takega zares ne-krščanskega prepira rožice, zato se je

hitro spokoril in sedaj že skromno hvali dunajske krščanske socijalce, ker „obsojajo“ nemške demonstracije proti Čehom. Seveda ne zaradi narodne in človeške pravičnosti, temveč zaradi tega, ker bi ti kričarji utegnili biti nemškim klerikalcem na Dunaju neprijetni. „Slovenec“ ima za take razloge veliko umevanja in zato že hvali nemške kršč. socijalce, ki so de facto dunajskim Čehom veliko bolj nevarni kakor vse Malik-Wolfovno kričanje. Le pogledjmo, kaj počenja dunajski župan pri zaprisegi novih občinarjev, pri nastavljanju uradništva, pri češkem šolstvu itd. itd. In kaj dela leks Kolisko-Axmann? Češki klerikalci dobro vedo ceniti tega nevarnega češkega narodnega sovražnika in si ne upajo na klerikalni shod, da bi ne vzbudili prevelike nevolje doma. „Slovenec“ je šel na led plitvim frazam dunajskih kršč. socijalcev in kakor vse kaže, — namenoma. Ako je ponosen na to, je njegova stvar. Naše javnosti pa itak ni težko preslepiti!

Poskušen ulom pri celjski „Posojilnici“. Ko je došel danes zjutraj uradni sluga celjske „Posojilnice“, g. Dolenc v vežo pred pisarno celjske „Posojilnice“, je našel na svoje začudenje pisarno odprto. Skazalo se je, da sta obiskala pisarno po noči eden ali dva umovčiča — vlomilca. Poskušal je najprej z ostrimi orodji blagajno, a ta je takozvana oklopna blagajna in ni vlomilec mogel razun nekaj neznatnega okraspanja ničesar doseči. Nato je navrtal mizo g. knjigovodje Smertnika, hoteč priti v zaklenjeno miznico, katere ni mogel drugače odpreti. Na mizi, ravno nad miznico je 9 lukenj, napravljenih najbrž s takozvanim centralnim svedrom. Pozneje je časom z nekim drugim orodjem, najbrž dletom, poskušal odpreti miznico g. tajnika Lončarja. Tudi tam ni mogel odpreti miznici, zato pa je od spodaj napravil luknjo v njo, tako veliko, da gresta skozi dva prsta. Na to pa ga je nekaj na,brž pregnalo. Ker je bilo oboje vrat s hodnika zaprtih, se je moral storilec ali zvečer že splaziti v vežo in se tam skriti za celico, v kateri je umivalnik, ali pa je ponoči neopažen splezal po cevi na hodnik in od tam vdrl v vežo in v pisarno. Storilca zasleduje celjska policija. Odnesele ni ničesar.

o Iz Brega pri Celju. Prejeli smo sledeči dopis: Bralno društvo na Bregu jo hotelo prirediti — kakor vsako leto — ljudsko veselico, združeno s primerno gledališko predstavo. Vaje so se že pričele — a naenkrat izvemo, da je neka Mari, po domače „dolga Mari“ prepovedala kot prednica Marijine družbe breškim dekletom sodelovanje pri veselici. Da je to Brežane razburilo, je samoobsebi umevno. Seveda je igral vikar Gorišek kakor vselej najbrž tudi sedaj pri tej prepovedi primerno nlogo. Ali misli gospod vikar s tem pespeševati narodno skupnost občinarjev, ki je pri prihodnjih obč. volitvah tako zelo potrebna?

Na adreso slovenskih trgovcev. Piše nam potnik: Nedavno sem se vozil iz Gradca proti Celju. V železniškem vozu je sedel meni nasproti prileten gospod, Nemec iz Berolina. Bil je zastopnik večje tvrdke v Nemčiji. Ko prideva do Maribora, me ta gostobeseden mož vpraša, ako poznam te kraje, čemur sem pritrdil. Nato prične: „Torej v teh krajih stanuje najneumnejše ljudstvo na svetu. Mislim, da se imenujejo Slavonci. Može so vsi v Ameriki, kjer iščejo kupe zlata in prestolonaslednika Rudolfa. Trgovci, kateri so Slavonci, kupujejo za jedno prijazno besedo od nas najslabše blago.“ — Moža sem seveda primerno zavrnil in je prav malo manjkalo, da nisem nesramnega nemškega žida na občutljiv

način naučil dostojnosti. Glede naših izseljencev sem mu stvar razložil, zaradi razžaljenja slovenskih trgovcev pa sem mu obljubil, da bodo ljudem njegove sorte sami dali primeren odgovor.

v Iz Petrovč. Kakor se je že objavilo, se je preložila velika ljudska slavnost v Petrovčah na dan 5. sept. t. l. Vsa bližnja društva se prošijo, da ne prirede ta dan nobenih veselic. Natančni vsopred se bo pravočasno objavil; toliko se že danes naznani, da bo nastopil celjski, žalski in braslovski „Sokol“ in da se vrše velike priprave za vsestransko zabavo.

d „Narodni Dnevnik“ od sobote psuje klerikalne poslance, da se jim gre za žep in druge egoistične namene, pravi „Slovenec“. „N. D.“ sicer o tem ni pisal, pa če se „Slov.“ boji, da že vsak napredni list tako piše, mora imeti slabo vest. Je že zlodej, če so med klerikalnimi poslanci ljudje kakor Roškar, Šusteršič, Korošec itd., da se jih mora neprestano braniti in sipati ovčicam peska v oči, da ne spregledajo!

o Umrl je sinoči v Podsredi nadučitelj Andrej Šket. Pogreb se vrši v petek dopoldne. Pokojnik je bil simpatičen, blag mož, dober učitelj in narodnjak, kateri je užival ne le med tovariši, temveč tudi med ljudstvom zaslužen za priljubljenost. Pokojnik je bil svoj čas tudi zastopnik učiteljstva v okr. šol. svetu in je z veliko vnemo zastopal napredek šolstva. Bil je tudi zelo delaven v učiteljski organizaciji. Bodi mu lahka zemljica domača!

o Ogledovanje goveje živine se vrši za celjski okraj dne 1. septembra. Natančnejša določila priobči „Narodni list“.

d Za narodni sklad nam je poslal g. Vrabel 1 K, katero mu je plačal kaplan Štuhec namesto deželnega poslance Meška, katerega je peljal imenovani od zborovališča do Sv. Bolfenka.

d Ponesrečil se je na Raksi 17 letni realec Zimmermann iz Gradca. Padel je 70 metrov globoko in mrtev obležal.

v Občinske volitve v Mariboru. (Nemška nesramnost.) Nemški volilni odsek v Mariboru pobira za volilni sklad. Najlepše pri tem pa je, da celo slov. volilce nadleguje za doneske, da bi s tem večjo svoto lahko izpodrinil nasprotnika. Takšno postopanje je gotovo nesramno. Opozarjajo se torej slov. volilci, da vsakemu nemškemu volilnemu beraču pokažejo vrata.

v Grdo sramotenje slovenskega učiteljstva. Mariborska „Straža“, glasilo Janeza Roškarja iz Wagnitza, katero urejuje bivši sodnijski pisar Cenčič, toži, da pada število dijakov na gimnazijah in pravi: „To pač kaže očitno, da liberalci in osobito učiteljstvo delujejo tudi naravnost na to, da bi šlo čim manj kmečkih sinov študirat.“ Dotični kaplan, ki je to napisal se naj sramuje v dno svoje duše! Ako bi ne bilo učitelja, ki ga je podučeval, bi nikoli ne trgal hlač po gimnaz. klopih! Naj se samo oglasijo vsi tisti kaplani, katere so ravno učitelji s težkim trudom spravili v srednje šole, pa bode nesramno natolcevanje učiteljstva več kot stokrat ovrženo! Kar se pa tiče nas, ali nismo neprestano priporočali študij? Ako pa so marsikje duhovniki pretrgali vse pristranejšje vezi med šolo in domom, se ni čuditi, da je naše in pa učiteljsko tozadevno delo zastoj. Učiteljstvo pozivamo, naj na to obrekovanje tudi dostojno odgovori! Opravičeno se čudimo vodstvu lista in stranke, ki pusti na tako neopravičen in nekvalificiran način blatiti zaslužne slovenske može. Komu to koristi? Nakaj denarja in časti željnim duhovniškim hujskačem in — Nemcem. Kajti kogar bo še volja

kaj delati za javni blagor, če ga za plačilo različni tintenštrohli blatijo?

d Vstopnice za šentjursko sokolsko slavnost imajo v razprodajo: gospodične Golež, Zidanmost, Verbič, Sevnica, Svetic, Sevnica, Klun Milka, Krško, Završnik, Št. Peter v Sav. dol., Čatar, pri g. Vugi, Grobelno. Gospodje: Kurbus, Slivnica, Vodenik, Laški trg, Kupec, Zalec, Ferlinc, Šmarje, Štadler, Brežice, Berlisg, Ponikva, Naraks, Ložnica pri Žalcu. Gostilna Narodni Dom, Celje, gostilna „Slov. del. podp. društvo“, Celje. Po Št. Jurju pa v vsaki gostilni.

d Zaročil se je g. Bračun Franc, c. in kr. podčast. voj. morn. v Pulju, z gđ. Anko Zupanc v Trstu. Zaročenca sta doma v Kozjem na Štajerskem.

d Umrl je v pondeljek zvečer v Mariboru šolski svetnik in gimnazijski profesor v pok. Janez Majciger. Pogreb se vrši danes popoldne ob 5. uri.

O delovanju in zaslugah tega moža še spregovorimo.

d Imenovan je profesor gosp. Fr. Vajda v Ljubljani za profesorja na mornariški akademiji v Reki.

d Utopljenca, 18 letnega trgovsk. učenca Hermana Erkerja, ki je 1. avg. pri Ormožu v Dravi utonil, je vrgla voda pri Varaždinu na suho. Njegov oče, železničar na Pragarskem, je v utopljenca spoznal svojega sina.

d Ponesrečil se je vojaški zdravnik v Ptuj, dr. Ign. Sommer. Peljal se je iz Št. Janža domu. Konji so se vsled drdranja nekega motorja za vozom vstrašili in zdravnik je tako nesrečno padel iz voza, da mu je počila črepinja in je umrl, še predno so ga pripeljali v Ptuj.

d Mariborsko dirkalsko društvo priredi jesensko dirko v nedeljo dne 19. sept. Prijave do srede 15. sept. opoldne tajniku Francu Oehmu, Maribor, Tovarniška ulica 13. O darilih in pogojih prihodnjč.

d Marljiv mariborski občinski svet. Včeraj se zavoljo nesklepčnosti ni mogla vršiti seja mariborsk. obč. sveta.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

Cesarjev rojstni dan.

v Dunaj, 18. avg. V proslavo rojstnega dne cesarjevega je zelo mnogo hiš okrašenih z zastavami. V katoliških in drugoverskih cerkvah so se vršile slavnostne službe božje. Vojaške slavnosti so zaradi odsotnosti vojakov pri manevrih odpadle v velikem obsegu in so se vršile bolj skromno. Zjutraj je naznanilo 24 strelav iz topov slavnostni dan. Vojaške godbe so igrale po ulicah, vojaško službo božjo je opravil voj. škof Belopotocky v votivni cerkvi. V Štefanovi cerkvi je služil slovesno mašo nadškof Gruscha ob navzočnosti najvišjih državnih dostojanstvenikov.

Posledice včerajšnje parlamentarne konference.

v Dunaj, 18. avg. Danes dopoldne je poročal posl. Glombinjski o izidu in vspehu včerajšnje konference minister-skemu predsedniku Bienertu. Objednem se je poučil o stališču vlade. O pogovoru še ni ničesar znanega. Vendar pa je baje vlada naklonjena ideji, da se skliče jesensko zasedanje državnega zbora, ker so že dane zadostne garancije za uspešno parlamentarno delo (!).

v Praga, 18. avg. „Narodni listy“ poročajo, da je sklical prof. Glombinjski zastopnike „Slovanske jednote“ na 29. avg. k posvetovanju.

v Praga, 18. avg. V „Venkovu“ se izraža predsednik „Slovanske jednote“

agr. poslanec Udržal takole: Zaradi gladkega poteka včerajšnje konference so se dali Nemci zapeljati k prevetnemu optimizmu. Mi smo morali izjaviti, da ne moremo o svoji taktiki v jesenskem zasedanju državnega zbora ničesar sklepati, ker ne vemo, če bode vočigled dogodkom na dunajskih ulicah slovenskim zastopnikom sploh mogoče priti jeseni na Dunaj. Mi smo zelo radi vzeli izjavo dunajskega župana na znanje, da jamči za osebno varnost naših rojakov, vendar je ne smatramo za zadovoljivo, ker pravi nemško časopisje, da so bili zadnji dogodki še le začetek bodočih dejanj. Mi sodimo, da ni misliti na nobeno pomirjenje, dokler bode ta sistem, ki je vtelesen v Bienensthovem ministertvu, na vladi. Brez češkega deželnega pa ni državnega zbora.

o Dunaj, 18. avg. Včeraj so se vršila posvetovanja dunajskih Čehov s češkimi državnimi poslanci zaradi dunajskih protičeških izgrediv.

Zahvala kneza Ljubomirskega.

o Praga, 18. avgusta. Knez Ljubomirski je poslal po odhodu čeških gostov iz Varšave brzojavko na praški mestni svet, v katerem se zahvaljuje

za to, da se je omogočilo Poljakom sprejeti češke goste na svojem domu; obisk bode utrjeval bratske stike obeh narodov za blagor obeh.

Različne novice.

o Carigrad, 18. avg. Turški listi izražajo svoje zadovoljstvo nad tem, da je odpoklican ruski civilni agent za Macedonijo.

o Pariz, 18. avg. Vojne ladje krečanskih obrambnih sil so priplule iz Suda-zaliva v Kanejsko luko in izkrcale 150 vojakov.

o Štokholm, 18. avg. Iz različnih krajev dežele poročajo, da so delavci zopet prišli za delo. V Göteborgu je pričelo tisoč delavcev v raznih tovarnah zopet delati.

Po svetu.

v Rodbinske žaloigre. Tekstilni delavec Hegerman v Pottensteinu je prišel v nedeljo pijan domov in se je spril z ženo. Ta je vrgla za njim gorečšpirtni kuhalič. Spirit se je razlil po delavčevi obleki in ga tako težko ožgal, da je dvomiti na ozdravljenju. — V hipni blaznosti je trgovec Julij Konting v Berlinu sunil svojo ženo na železniško progo baš v trenutku, ko je prišel vlak, ki je ženo zgrabil in usmrtil.

v Prstan cesarjeviča Rudolfa? V Gorgenjskih gozdih na Solnograškem je našel nek tistir dragocen prstan s črko R. Stokovnjaki izjavljajo, da je prstan umrlega cesarjeviča Rudolfa.

Veleizdajski proces v Zagrebu.

123. dan razprave.

Proti izvajanjem drž. pravnika govori dalje dr. Popovič. Upa, da bo objektivno sodišče sprejelo predloge zagovornikov. Odgovarja mu državni pravnik ter znova odločno ugovarja klicanju od zagovornikov predloženih prič. Govori še dr. Hinkovič. — Nadaljevanje razprave je v soboto 21. t. m.

Radi bolezní se prodá eno-nadstropna

hiša

z gospodarskim poslopjem, v kateri se nahaja dobro idoča gostilna in zaloga piva, v jako lepem, zdraviliškem in prometnem kraju na Kranjskem.

Naslov pove upravnístvo „Nar. Dnevnika“.

389 4-2

oooooooooooooooooooo

Trgovski pomočnik

boljša moč se sprejme takoj v trgovino mešane stroke

L. Kuharič, Ormož.

390 3-1

oooooooooooooooooooo

Proda se

železna blagajna.

Cena po dogovoru. — Naslov se izve pri upravnístvu „Narod. Dnevnika“.

391 1

Sprejme se spretna

prodajalka

popolnoma izurjena pri R. Miklauc, Ljubljana, Stritarjeva ulice št. 5. (Gospodične iz Savinjske doline imajo prednost).

385 3-2

R. Diehl

žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane slivovke, tropinoveca brinovca, vinskega žganja in domačega konjaka.

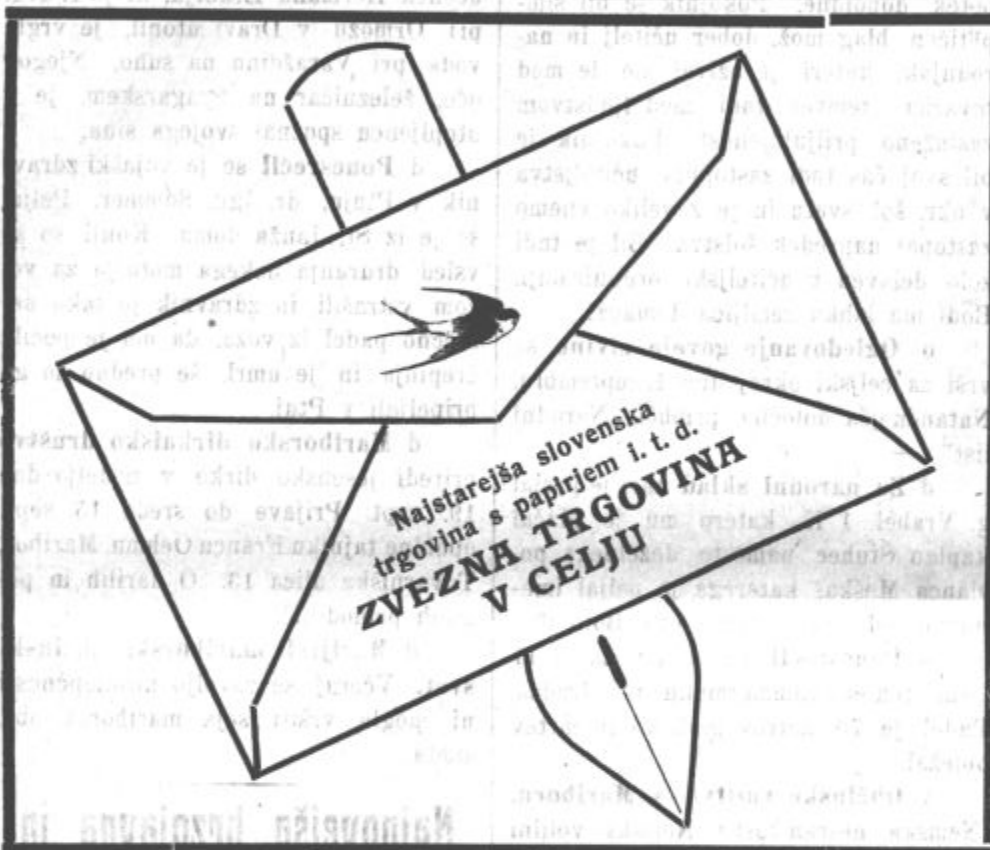
25 2-64

Steckenpferd- 101 40-23

lilijno mlečno milo

najmileje kožno milo kakor tudi proti soln-čnim pegam!

— Dobiva se povsod! —

Poštne hran. račun št. 54.366.

— Telefon št. 48. —

„LASTNI DOM“

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure

*** dopoldne. ***

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem, tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun

glavnice in čresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih. ****

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzjavi: „Kamnoseška industrijska družba Celje“.

Stavbena in umetna kamnoseška obrt s strojnim obratom.

Izvrševanje vseh stavbenih del: kakor stopnice, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov itd. iz različnih kamenov in cementa.

Specijalna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd.

Brušenje, puliranje in struganje kamena s stroji.

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granit in sljenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoniranih rodbinskih grobišč (rakev).

Tlakovanje cerkva, dvoran in hodnikov s samotnim ali cementnim tlakom.

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah. Popravljanje spomenikov, ude-
lavanje napisov v iste.